

“Η ιστορική Τριπολιτσά τίμησε τους πολιούχους της Νεομάρτυρες Δημητρίον και Παύλον”.

/ [Ειδή](#)

Υπό Αιδεσιμολ. Δημητρίου Λυμπεροπούλου

Εφημερίου Ιερού Ναού Προφήτου Ηλιού-

Αγίων Νεομαρτύρων Δημητρίου και Παύλου Τριπόλεως

Όπου κι αν διαβή κανείς, όπου κι αν σταθή, θα διαπιστώσει, εις μεν τας μεγαλουπόλεις να υψώνονται περικλεείς Ιεροί Ναοί εις μνήμες Αγίων Μαρτύρων και Νεομαρτύρων. Εις τα χωριά λιτός και απέριττος ο Ιερός Ναός, που όμως η ακοίμητος κανδήλα να καίη συνεχώς. Εκεί ο παπάς πιστός εις το ιερατικόν του καθήκον, άγρυπνος φρουρός, να κτυπά την καμπάνα για τον Εσπερινό, με ψάλτη τις περισσότερες φορές τις γλυκόμενες φωνές των πουλιών.

Επίσης Ιεραί Μοναί κρεμασμένες σε απόκρημνους κόκκινους βράχους σαν αετοφωλιές να δίδουν το στίγμα, ότι στέκουν αγέρωχα προσκυνήματα, μέσα στον πανδαμάτορα χρόνο, για να θυμίζουν ότι είναι αφιερωμένοι σε κάποιον Μάρτυρα.

Η Εκκλησιαστική ιστορία, κατά την πρώτην μετά Χριστόν περίοδον, παρουσιάζει την διωκτικήν θυσίαν μυριάδων Ορθοδόξων Χριστιανών, που υπέστησαν τα πλέον φρικτά και ανηλεή βασανιστήρια (Διωγμοί, Νέρωνες, Μαξιμηλιανοί, Διοκλητιανοί) με αποκορύφωμα το Κολοσσαίον της Ρώμης, που αποτελούσαν ηρωϊκές λεγεώνες, για του Χριστού την πίστιν την Αγίαν.

Οι αιώνες κυλούν και φθάνωμεν εις την τουρκικὴν δουλείαν των τετρακοσίων χρόνων. Ἡ ἴδια τύχη περίμενε τους Ἕλληνες Χριστιανούς, εκείνα τα μαύρα και πικρά χρόνια της σκλαβιάς. Τα χρόνια αυτά για την Εκκλησίαν, που μέσα της κρύβει και θάλπει το “ἜΘΝΟΣ”, εἶναι χρόνια μαρτυρικά. Πάντα ἡ ζωὴ της Εκκλησίας εἶναι Μαρτυρία Ἰησοῦ μα πολύ περισσότερο στον καιρὸ των διωγμῶν.

Το μαρτύριον για την Πατρίδα, και ο υπέρ της Πατρίδος θάνατος, προϋποθέτει την ύπαρξιν Πατρίδος, και αναδεικνύει τον παθόντα για αὐτήν ἥρωα. Το μαρτύριο για τον Χριστό, αποτελεί μαρτυρία της Θεότητος του Χριστοῦ, και αναδεικνύει σε Ἁγίους ὅσοι το υφίστανται.

Ἡ Εκκλησία μας δικαίως ἔχει κληθεῖ Εκκλησία Ἀγίων, καθ’ ὅτι οἱ Ἅγιοι ὡς ἀληθινοὶ μαθηταὶ του Κυρίου μας, μιμήθηκαν σε ὅλες τις εποχές, την κατὰ σάρκα ζωὴ του ἀληθῶς Πρωτομάρτυρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, “του μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου. Τους εμπαιγμούς, τὰς μάστιγας, τὰ ραπίσματα, τὸ ἀκάνθινον στέφανον, τον Σταυρό, τὰ καρφιά, την λόγχην, τὸ αἷμα.

Ὅπως κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας του Χριστιανισμοῦ, οἱ ομολογηταὶ και μάρτυρες αὐτοῦ, ἐστήριζον για της ἐγκαρτερήσεως, και τὰς βασάνους, και του μαρτυρικοῦ αἵματος την νέαν θρησκείαν, οὕτως και κατὰ τοὺς ἐσχάτους τούτους Τουρκικοὺς διωγμούς, οἱ ομολογηταὶ και μάρτυρες του χριστιανισμοῦ, ἐστήριξαν και ἐνίσχυσαν αὐτόν (Ἀρχιμ. Χρῦσανθος Παπαδόπουλος).

(Ἡ Εκκλησία κατασεισθεῖσα ἐκ θεμελίων, και ἀπειληθεῖσα δι’ ἀφανισμοῦ, ὑπὸ του ἐναντίον αὐτῆς ἐξαπολυθέντος κυκλώνους, οὐδ’ ἐπὶ μίαν ἡμέραν ἐδειλίασεν, οὐδ’ ἐπὶ μίαν στιγμήν ἀπέλιπεν αὐτῆς ἡ πίστις, ἐπὶ τον τελικόν θρίαμβον του ἔθνους. (Μ.Δ. Βολονάκης).

Ἡ Εκκλησία εις τον βωμόν της ἀμορροούσης Πατρίδος δεν ἐκώφευσεν. Προσέφερε ὅτι ἠδύνατο, διότι τὸ δῶρον “ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ” ἦτο κοινὴ ἀνάγκη ὅλων.

Στην Εκκλησίαν οἱ Νεομάρτυρες εἶναι ἀνακαινισμὸς ὅλης της Ὁρθοδόξου πίστεως, διότι ὁ χρόνος, και ὁ καιρὸς ἔχει φυσικὸ τούτο τὸ ἰδίωμα. Τα μὲν νέα και καινούργια πράγματα, να τὰ κάνει παλαιά, τα δε παλαιά να τὰ ρίπτῃ με την πολλήν των παράτασιν, εις ἓναν βαθμόν ἀπιστίας και ἀλησμονισίας, και τοσούτον, να τὰ γηράσκει, και να ἀφανίζει ὡσάν να μην ἐγίναν ολότελα. «Τὸ παλαιούμενον και γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ (Εβραίου 4,13)».

Υπὲρ της πίστεως μέγαν ἀγῶνα διεξάγουν οἱ Νεομάρτυρες (παιδιά, ἄνδρες, γυναῖκες, γέροντες, μοναχοί, ἱερεῖς, Ἐπίσκοποι, Πατριάρχαι), των οποίων τὸ μαρτύριον ἐδήλου, την μεγάλην και ἀκατάβλητον πνευματικὴν, και ἠθικὴν της

Εκκλησίας δύναμιν.

Οι Νεομάρτυρες είναι καινούργια θύματα στον βωμό της πίστεως, νέα προσφορά στο ιδανικό της ελευθερίας της θρησκευτικής και της Εθνικής.

Το αίμα τους το αχνιστό, καθώς επότιζε κάθε τόσο και κάθε τόπο, το χρώμα της Μάννας Ελλάδος, κράτησε ζεστά την θρησκευτική πίστη, και ζωογονούσε το εθνικό φρόνημα των Ελλήνων.

Η θυσία τους τόνωσε όχι μόνον το θρησκευτικόν συναίσθημα του λαού, αλλά και το πνεύμα της αντιστάσεως του, απέναντι των κατακτητών. Έτσι οι Νεομάρτυρες στην πραγματικότητα, ήσαν και Εθνομάρτυρες.

Οι Νεομάρτυρες δεν είναι κατώτεροι από τους παλαιούς Μάρτυρες. Και κατά τας δυο περιόδους των διωγμών, και της Τουρκοκρατίας, μαρτύρησαν δια την πίστιν της Αγίας Τριάδος. Δια το όνομα και την Θεότητα του Χριστού έχυσαν το αίμα τους.

Οι Νεομάρτυρες είναι θάρρος και δύναμης, και παρακίνησης, εις το να τους μιμούνται δια τα έργα τους, και όλοι οι Χριστιανοί.

«Τιμή Μάρτυρος μίμησης Μάρτυρος.»

Η αγιοτόκος, ηρωτόκος και Ιστορική Τριπολιτσά, χαίρει και αγάλλεται και σκιρτά, γιατί κρατά βαθιά μέσα στα σπλάχνα της, τα δύο παλληκάρια της, πρώην εξωμότας, και μετά μεταμεληθέντας, Δημήτριον Καψαρίδην εκ της κώμης Λιγούδιστα, και νυν χώρα Τριφυλίας απετμηθείς την κεφαλήν αυτού, εν έτει 1803, 14^η Απριλίου, και Παναγιώτην Πανουτσόπουλον, και μετέπειτα Παύλον Μοναχόν, εκ του χωρίου Σωποτού Καλαβρύτων, μετέπειτα Άγιος Παύλος, και νυν Αροανεία λεγομένην, με τον ίδιον τρόπον εν έτει 1818 22^α Μαΐου, αμφοτέροι εν Τριπόλει, έχουσα ως Πολιούχους και φρουρούς.

Οι Άγιοι και Πολιούχοι της Τριπόλεως προσθέτουν ένα λιθαράκι, ομολογίας πίστεως στην θεότητα του Χριστού.

Κατ' έτος και κατ' έθος η Τριπολιτσά τιμά και πανηγυρίζει μεγαλοπρεπώς την Αγίαν μνήμην των.

Κάποιες σκέψεις άρχισαν να κυριαρχούν μέσα μου, όταν άκουσα να ανακρούουσι χαρμόσυνα οι κώδωνες του Ιερού Ναού Προφήτου Ηλίου – Αγίων Νεομαρτύρων Δημητρίου και Παύλου. Ναι. Μας φέρνουν το μεγάλο μήνυμα της μεγάλης και λαμπροφόρου αυτής εορτής.

§ Γιατί άραγε η Εκκλησία μας προβάλλει τόσο πολύ τους Αγίους μας;

§ Γιατί κάθε μέρα εορτάζομεν Αγίους;

§ Ποιοι λόγοι των πανηγύρεων, των λιτανειών, των στολισμών και των ποικίλων τιμών και εκδηλώσεων προς τιμήν των; Οι απαντήσεις είναι απλές και καθάριες.

§ Γιατί οι Άγιοι είναι οι ακριβείς τηρηταί και εκπληρωταί του Ευαγγελίου. Είναι η συνέχεια του Χριστού στο παρόν και το μέλλον.

§ Γιατί είναι τα πρότυπα, για τα μέλη της Εκκλησίας του Χριστού.

§ Γιατί κάθε άνθρωπος, κάθε ενορία, κάθε πόλις, έχει κάποιον προστάτη, έχει πρότυπο που είναι οι Άγιοι. Όλοι έχομεν ανάγκη από πρότυπα, και τα αναζητούμε.

§ Γιατί είναι οι βοηθοί μας, οι συμπαραστάτες μας, είναι η βακτηρία σε κάθε βήμα της ζωής μας.

Αναρωτιόμαστε συχνά, μέσα στους χαλεπούς, και αντιπνευματικούς καιρούς μας, πως θα καταφέρουμε να ζήσωμε ευάρεστα στον Θεό, και τους Αγίους μας; Απλά. Είναι οι Άγιοι δίπλα μας.

Είτε το θέλομεν είτε όχι, οι Άγιοι μας είναι δεμένοι με τη ζωή μας, με την καθημερινότητα μας, με τις πίκρες και τις χαρές μας, με τα βάσανά μας και τις ωραίες στιγμές μας.

Δυάς Αγία Νεομαρτύρων, επάρατε τας σεπτάς χείρας σας, προς την Αγία Τριάδα, και να αναπέμψετε εκτενείς ικεσίας, όπως λυτρωθώμεν εκ πάσης επηρείας.

Δυάς Αγία, Δημήτριά και Παύλε, με την χύσιν του τιμίου αίματός σας, συντηρείτε (διαφυλάττετε), αυτήν την αγιοτόκον Τριπολιτσά, από πάσης απειλής, όπως βιώνομεν βίον ήρεμον και ησύχιον.

«Καυχώμεθα να λαμβάνωμεν από το εκχυθέν αίμα σας και να αλειφώμεθα, ουδέ παραιτούμεθα να πάρωμεν από τα ιμάτιά σας, και από όσα στάθηκαν όργανα του μαρτυρίου σας, και να κρατώμεν ταύτα ως φυλακτήριον επάνω μας.

Δεν προσκυνούμεν και σεβόμεθα τα ανωτέρω, αλλά και τας Αγίας σας εικόνas σεβόμεθα, και ιστορώμεν και αγιογραφώμεν, ως και τας ετησίους μνήμας υμών και εορτάς επιτελούμεν», ότι: «Μνήμη Αγίων Μαρτύρων αγαλλίαμα τοις φοβουμένοις τον Κύριον» (Συναξαριστής Μαρτύρων σελ. 35 έτους 1989).

**« Πελοποννήσου τα άνθη τα ευωδέστατα,
Τριπόλεως Θείους και Λαμπρούς Πολιούχους,
Δημήτριον και Παύλον τους ευκλεείς,
Του Χριστού Νεομάρτυρες,
Φιλομαρτύρων αινέσωμεν οι χοροί
Ὡς ἡμῶν πρέσβεις πρὸς Κύριον ».**

Σήμερον ἡ ἱστορική Τριπολιτσά ἀγάλεται καὶ χαίρει, καὶ σκιρτά.

Σήμερον οἱ κώδωνες τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Τριπολιτσᾶς, χαρμοσύνως ἀνακρούουσι, ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τῆς λαμπρᾶς ταύτης ἡμέρας, ἐπὶ τῇ εορτῇ τῶν Πολιούχων Νεομαρτύρων.

Σήμερον, ὁ περικλεὴς Ἱερός Ναός τοῦ Προφήτου Ἡλίου – Ἀγίων Νεομαρτύρων, υποδέχεται ὡς ἄλλος οὐρανός τα πλήθη τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν.

Σήμερον ὁ Σεβασμιος Ἐπίσκοπος καὶ Ποιμενάρχης μας κ.κ. Ἀλέξανδρος, ὁ Ἱερός Κλήρος, ὁ τῶν Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν Σύλλογος, ἡ σύναξις τῶν Ἀρχόντων, ἡ φιλόθεος τῶν Τριπολιτῶν καὶ λοιπῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν ὁμήγυρις, ἐν χαρᾷ ἀνεκλαλείτῳ καὶ ἀνειπώτῳ, υποδέχεται τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς οἱ ὁποῖοι προσέδραμον, ἵνα εορτάσωσι καὶ πανηγυρίσωσι μεθ' ἡμῶν τοὺς τῆς Ἐκκλησίας μας λαμπροὺς Ἀγίους καὶ Πολιούχους.

Ἀναμφιβόλως δε πλείστοι, ἀποκρούσαντες τὰ δελεάσματα τῆς προσελεύσεως εἰς τὸν Ἰσλαμισμόν, τὸν πλούτον καὶ τὰς ἀπολαύσεις, πλείστοι δυνάμενοι νὰ ἐξαγοράσωσι τὴν ζωὴν αὐτῶν, προτίμησαν νὰ ἀποθάνωσιν Χριστιανοί. (Χρυσόστομος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν).

Εἰς τὴν πόλιν τῆς Τριπολιτσᾶς, ἀνδραγαθήσαντες καὶ βαθειὰ τρωθέντες, κατυσχίνατε τὴν πλάνην τῶν αλοπίστων, καὶ τούτο ὡς στερροὶ Νεομάρτυρες, καὶ οὕτως κατηφράνατε με τὴν νίκη σας τὰς ψυχὰς ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων.

Ἄκρως συγκλονιστικὰ τὰ λόγια τῶν Ἀγίων Νεομαρτύρων. Εἶπε ὁ Μάρτυς : « Τα ἀγαθὰ σου καὶ οἱ τιμαὶ σου, μαζί με τὴν θρησκεία σου, ἀς υπάγουν εἰς ἀπώλειαν,

εγώ δε την χριστιανικήν πίστιν κρατώ, το δε γλυκίστατον όνομα του Χριστού μας κηρύττω και μεγαλύνω δια παντός.

Εγώ χριστιανός εγεννήθην, το όνομά μου Δημήτριος και χριστιανός θέλω να αποθάνω δια μαρτυρίου, δια να πλύνω τον μολυσμόν του οποίου έλαβον, και τούτο με την χύσιν του αίματός μου.

Τούτο ακούσας ο κριτής, από έναν τοιούτον νέον, με τοσαύτην αφοβίαν, εξέστη και ηλλοιώθη την όψιν. (Νέου Λειμωναρίου, Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου)

Συγκινητικά τα λόγια του Οσιομάρτυρος Παύλου: « Αναγνώσας τον βίον μάρτυρος τίνος, και καταθελχθείς την καρδίαν, εστέναξε βαθέως και είπε μετά κατανύξεως: « Χριστέ μου αξίωσέ με, και εμέ να χύσω το αίμα μου για την αγάπην σου. Εγώ χριστιανός εβαπτίσθην, και δεν δύναμαι να αρνηθώ την πίστιν του Σωτήρος μου, και των πατέρων μου.

Μάθετε ότι είμαι έτοιμος να πεθάνω χίλιες φορές, αν μπορούσα να το κάνω, για την Αγάπη Αυτού, που πέθανε μια φορά για μένα. Το θεωρώ τιμή να σημαδέψω με το αίμα μου την αλήθεια που είναι ο ίδιος ο Χριστός. « Εγώ ειμί η ζωή, η οδός, και η αλήθεια».

Ελθών εις εαυτόν ο Παύλος, αφού έπие το Θείον νέκταρ εκ των πηγών του Σωτηρίου νάματος, έκλαιε και έδεετο: « Βασιλεύ δίκαιε, οικτιρμον και πολυέλεε, σπλαχνισθήτι μοι, τον αχρείον δούλον σου, πλάσμα σου είμαι. Ενίσχυσον και ενδυνάμωσον τούτο, το εξ αγνοίας μου μολυνθέν σώμα μου, να καθαρθή από την χύσιν του αίματός μου, και καθώς σε ηρνήθην ανοήτως, ούτω και πάλιν αξίωσεν με, να σε κηρύττω λαμπρώς ». « Μη γένοιτο Χριστέ Βασιλεύ, ποτέ να αρνηθώ εγώ την πίστιν μου ».

Απαραίτητη η αναφορά προς το πρόσωπο του Οσιομάρτυρα Παύλου.

Ξεκίνησε ο εξωμότης Παναγιώτης Πανουτσόπουλος από την Τριπολιτσά, με τα πόδια, όταν έμαθε ότι η μάνα του πέθανε από την στεναχώρια της, για το κατόρθωμά του, και πήγε στο χωριό του Σωποτού Καλαβρύτων, όπου γονατιστός, και βρέχοντος το νιοσκαμένο μνήμα της με δάκρυα της έλεγε: « Μανούλα μου συγχώρεσέ με. Σου υπόσχομαι, ότι με το αίμα μου θα ξεπλύνω την μεγάλη μου ντροπή ».

Αυτό το παιδί γύρισε μετά από λίγα χρόνια μοναχός πλέον Παύλος, στην Τριπολιτσά και μαρτύρησε για του Χριστού την αγάπη και την πίστιν των Αγίων.

Ο εγκωμιαστής εκφράζει την αδυναμία του, να περιγράψει τον μαρτυρικόν βίον

των Αγίων Νεομαρτύρων, αφού : «ποιος ή τίνι μαρτύρων γένοιτο αν αξιόχρεως λόγος», δηλαδή ποιος λόγος είναι άξιος να περιγράψει, τους άθλους κάθε μάρτυρα, αφού ούτοι νικούν κάθε καλλίφωνη σάλπιγγα ευγλωτίας, που θέλει να τους εγκωμιάσει, αφού μαρτύρησαν για τον Υιόν και Λόγον του Θεού, που για μας έγινε άνθρωπος.

Η Πατρίδα μας είναι ζυμωμένη με την Ορθοδοξία, και ποτισμένη με τα αίματα ηρώων, Μαρτύρων και Νεομαρτύρων.

“Μακάριος ο λαός ο γινώσκων αλαλαγμόν” λέγει ο ψαλμωδός. Χαρά εις τον λαόν όστις γνωρίζει να εορτάζει τα μεγάλα γεγονότα της ιστορίας του. Να μεθύσκει η ψυχή του από εθνικήν υπερηφάνειαν, να κάμη άσμα και παιάνα τους ηρωισμούς και τας θυσίας της φυλής του, για να φρονιματίζει τις νέες γενιές που αναβαίνουν.

(Δίπτυχα του Νέου Ελληνισμού, έτος 1971).

Υπέρ της πίστεως μέγαν αγώνα διεξήγαγον οι Νεομάρτυρες. Μαρτυρικοί, Πατριάρχαι (Εθνομάρτυς Γρηγόριος ο Ε’).

Η θυσία τους τόνωσε όχι μόνον το θρησκευτικό συναίσθημα του λαού, αλλά και το πνεύμα της αντίστασις των απέναντι των κατακτητών. Έτσι οι Νεομάρτυρες στην πραγματικότητα ήσαν και Εθνομάρτυρες.

Έτσι και εφέτος εορτάσθη πανδήμως μετά πάσης λαμπρότητος, και Θρησκευτικής κατανύξεως η εορτή των Νεομαρτύρων. Αρκετές ημέρες πριν ήρχισε η όλη προετοιμασία για την μεγάλη γιορτή.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ανέλαβε προθύμως, φιλοφρόνως και φιλαδέλφως αυτόν τον κόπον, με το να φιλοξενεί εις την Ιερά μας Μητρόπολιν τους Σεβασμιωτάτους Αρχιερείς.

§ Μητροπολίτην Πατρών κ. Χρυσόστομον

§ Μητροπολίτην Ιερισσού Αγίου Όρους και Αρδαμερείου κ. Θεόκλητον

§ Θεοφιλέστατον Επίσκοπον Επιδαύρου κ. Καλλίνικον

Την παραμονήν της εορτής το απόγευμα, μετεφέρθησαν τα Ιερά Λείψανα, από την Ιεράν Μονήν Αγίου Νικολάου Βαρών όπου φυλάσσονται, εις το παρεκκλήσιον του Οσιομάρτυρος Παύλου, και εν συνεχεία η πομπή μετά των Αρχιερέων εις τον Ιερόν Ναόν Προφήτου Ηλιού – Αγίων Νεομαρτύρων και από ώρας 7,30 εψάλη Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός χοροστατούντος, του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ιερισσού κ. Θεοκλήτου. Μετά το πέρας του Εσπερινού ο Σεβασμιώτατος

Μητροπολίτης μας κ. Αλέξανδρος είπε: Άγιοι εν Χριστώ αδερφοί Αρχιερείς, όθεν ευφροσύνως, και εν αγαλλιάσει πολλή πανηγυρίζοντας μετά της Υμετέρας λían πολυφιλήτου, αξιοθέου, και πεπνυμένης σεπτής Αρχιερωσύνης, περιπτυσσόμεθα αυτήν, ασπασμώ πασχαλίω, ευχόμενοι όπως ο της κτίσεως Νεουργός, και δι' ημάς τα πάντα καινίζων, κρατύνει και κοταξιοί υμάς, εις ποιμασίαν ευθυνούσαν, γαληνιώσαν, έτι ευκαρπωτέραν, και ως μηκίστην, εν ειρήνη καρδιάς και υγείαν αστεμφεί.

Ο Σεβασμιώτατος τόνισε: Απόψε έχομεν μαζί μας δυο εκλεκτούς Αρχιερείς κόσμημα και τιμή για την Ελλαδικήν Εκκλησίαν, τους Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Πατρών κ. Χρυσόστομον και Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερείου κ. Θεόκλητον. Τα παιδιά τα δικά μας. Γόνους της Τριπολιτσάς. Τους αγαπώ και τους τιμώ, και οι ίδιοι καυχώνται για τους Τριπολίτες.

Εκτιμώ και τον Θεοφιλέστατον αδελφόν Καλλίνικον, βοηθόν Επίσκοπον Επιδαύρου, Της Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίδος, μετά της οποίας ως τοποτηρητής έχω αγαστήν συνεργασίαν.

Οι Μάρτυρες και Νεομάρτυρες, πότιζαν με το αχνιστό αίμα τους, για να στερεώσουν την πίστιν των χριστιανών, και να γιγαντώσουν την ψυχήν των. Έκαμαν το σώμα τους “κόσκινο”, για να αποτινάξουν τον Μωαμεθανικόν ζυγόν, και να παραδώσουν την Ελλάδα μας απελευθερωμένην.

Η ιστορική Τριπολιτσά κρατά βαθειά στα σπλάχνα της τα δυο παλληκάρια που περπάτησαν τους ίδιους δρόμους, όπως και εμείς περπατάμε σήμερα.

Ο Σεβασμιώτατος Ιερισσού αντιφωνών είπε:

Σεβαστέ μου Πατέρα και Γέροντα, λían αγαπητέ και περιπόθητε εν Χριστώ αδελφέ, Μητροπολίτα της Ιεράς Μητροπόλεως Μαντινείας και Κυνουρίας κύριε Αλέξανδρε, αγαπητοί μου εν Χριστώ αδελφοί.

Δυο παλληκάρια Νεομάρτυρες, και λεβέντες τον Δημήτριον και Παύλον εορτάζει η Τρίπολις. Ο Σεβασμιώτατος έκαμε μνεία του βίου των.

Εστίασα την προσοχήν μου, στην αναφορά που έκαμε για την σπουδαίαν λέξιν που λέγεται “θεμέλιον”. Όπως δεν καταρρέει η οικοδομή όταν έχει αρραγή θεμέλια, έτσι εάν έχομεν θεμέλιον τον Χριστόν, δεν πτοούμεθα και αντιπαλεύομεν μέσα σε μια κλονιζόμενη κοινωνία.

Ανάλογα με το θεμέλιον που έχει κανείς έτσι πορεύεται. Όταν αφαιρέσεις το θεμέλιον που είναι ο Χριστός, παύει και η αξία του Ανθρώπου.

Ότι είναι μακριά από τον Θεό είναι και επικίνδυνο.

Την Κυριώνυμον ημέραν της εορτής, και από ώρας 7^η π.μ. εψάλη η ακολουθία του όρθρου, και επικολούθησε Πανηγυρική Πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ. Χρυσοστόμου, όστις εις τον κηρυκτικόν του λόγον είπε:

Εις τον πανίερν τούτον Ιερόν Ναόν του Προφήτου – Αγίων Νεομαρτύρων, προσκεκλημένοι υπό του Σεβασμίου Γερντός μας, Μητροπολίτου κ. Αλεξάνδρου, επί τη εορτή των Αγίων Νεομαρτύρων, ευχαριστούμεν εκ μέσης καρδίας, και υικώς ασπαζόμεθα την δεξιάν σας Άγιε Γέροντα.

Πολύ σας ευχόμεθα με τον ευλογημένον λαόν σας, να ποιμαίνετε με την ευλογίαν του Θεού, θεοφιλώς την Μητροπολίν σας. Και ως ικανός οιακοστρόφος, να κρατάτε γερά στα γεραρά σας χέρια, τους οίακας της νοητής ολκάδος, με πλήρωμα και επιβάτες τους εκλεκτούς του Θεού, και να την οδηγήτε εις εύδειους λιμένας.

Εάν ανατρέξει κανείς εις τον Ιερόν Ευαγγέλιον θα συναντήσει πολλάκις την λέξιν χαρά.

«Χαράς τα πάντα πεπλήρωται»

Νυν πάντα πεπληρώται φωτός.

Νοήσατε την χαράν πεπληρωμένην εν υμίν, χαράν επουράνιον. Την οποίαν χαράν ουδείς δύναται να σας κλέψει. Ούτε μάχαιρα, ούτε στενοχωρίαι, ούτε θλίψεις, ούτε βασανιστήρια, ούτε αλυσεις, ούτε φούρκαις, ούτε φυλακαίς, ούτε τσεκούρι, ούτε πριόνια, ούτε αίμα, ούτε αυτός ούτος ο θάνατος. Και τούτο γιατί είναι φωλιασμένη βαθείά στην καρδιά μας η χαρά.

Οι Άγιοι Νεομάρτυρες προσήρχοντο ως τα πρόβατα εις την σφαγήν, και να λογιάζουν τα βάσανα ως ξεφαντώματα, τας φυλακάς ως παλάτια, τα δεσμά ως χρυσά στολίδια, τας ατιμίας ως τιμάς, τας θλίψεις δι’ αναπαύσεις, τα μαχαίρια για

παιγνίδια, και τελευταίον τον σκληρόν θάνατον, δια ζωήν αιώνιον (Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης).

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος διαλαλεί: Τίποτε δεν μπορεί να μου αφαιρέση την χαρά.

Θέλουν να μου δεσμέσουν την περιουσία; Δεν έχω τίποτα. Θέλουν να μου πάρουν το κεφάλι; Καλύτερα μια ώρα γρηγορότερα να ενωθώ με τον Χριστόν μου. Τιμή και δόξα θα είναι για μας.

«Χριστός και Ελλάδα μας χρειάζονται».

Αδελφοί μου.

Επειδή ζούμε σε χρόνια δύσκολα, και δυσχειμέρους καιρούς τα λόγια των Νεομαρτύρων είναι λίαν απαραίτητα.

Φυλαχθείτε αδερφοί γλυκήτατοι δι' αγάπην Χριστού, όστις σας εξηγόρασε με το ίδιο του το αίμα.

Φυλαχθείτε δια την πολύτιμον σωτηρίαν των ψυχών σας.

Φυλαχθείτε να μην αρνηθήτε την Ορθόδοξη πίστη σας.

Μην τυφλωθείτε τόσον, όπου να προτιμήσετε το σκότος από το φως. Το χάλκινον νόμισμα από τον καθαρόν χρυσόν, που είναι ο ίδιος ο Χριστός.

Την εσπέραν της εορτής εψάλη Μέγας Εσπερινός, χοροστατούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Επιδάου κ. Καλλινίκου.

Ο Θεοφιλέστατος απηύθυνε εόρτιον χαιρετισμόν και ευχαριστήριον λόγον προς τον Σεβασμιώτατον Ποιμενάρχην μας και ανεφέρθη εις τον βίον των Νεομαρτύρων.

Μετά το πέρας του Εσπερινού και περί ώραν 8^η μ.μ., προηγουμένου του Τιμίου Σταυρού, εξαπτερύγων, Ιερών Λαβάρων, χορού Ιεροψαλτών, αγήματα Στρατού και Αεροπορίας, Φιλαρμονικής του Στρατού, μαθητιώσης νεολαίας, αδελφών νοσοκόμων, ομάδος ενστόλων νέων και νεανίδων με παραδοσιακές στολές, εθελοντικές ομάδες (Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός), (Ελληνική Ομάδα Διάσωσης), Ιερού Κλήρου, Σεβασμιωτάτων Αρχιερέων, Πολιτικών και Στρατιωτικών Αρχών με επικεφαλής τον Υπουργόν Υγείας κ. Ανδρέαν Λυκουρέντζον, και πλήθος κόσμου

έλαβεν χώραν, η Ιερά Λιτανεία της σεπτής εικόνας και των χαριτοβρύτων αυτών Τιμίων Λειψάνων των Αγίων Νεομαρτύρων, ανά την πόλιν της Τριπολιτσάς. Δεήσεις εψάλησαν έμπροσθεν των Ιερών Παρεκκλησιών, τόπων του Μαρτυρίου, όπου καιόμενον λιβάνι, ανέβαινεν ως ευώδες θυμίαμα ψηλά στον Πλάστη και Δημιουργό.

Επίσης δέησις εψάλη προ του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίου Βασιλείου.

Η Ιερά Πομπή τελείωσε με την επαναφοράν των Ιερών Λειψάνων εις τον Ιερόν Ναόν του Προφήτου Ηλίου.

Έξωθεν του προνάου εψάλη δέησις, και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης λαβών τον λόγον είπε:

Η κατ' έτος και κατ' έθος πάνδημωσ λατρευτική εκδήλωσις αφιερούται εις την μνήμην των Νεομαρτύρων, ως ευώδες μνημόσυνον, και ως έκφρασις της προσφοράς τιμής, και του δικαίου επαίνου, στα δυο νεαρά παλληκάρια, που βροντοφωνούσαν:

«Χριστιανός γεννήθηκα, χριστιανός είμαι

και χριστιανός θα αποθάνω».

Τα κόκκαλα των Αγίων ευωδιάζουν. Να ευωδιάζουν πρώτα οι ψυχές μας, και μετά τα κόκκαλά μας. Το μαρτύριον τους ας είναι για εμάς οδηγός, πνεύμα, ζωή. Γλυκιά η ζωή. Ο θάνατος πικρός. Για τον Χριστό όμως τα πάντα.

Το μαρτύριό τους, να είναι μια αστείρευτος πηγή πίστεως και αγάπης στον Θεό, μάλιστα δε σήμερα σε καιρούς λίαν χαλεπούς και δυσχείμερους.

Η κοσμοπλημμύρα, που κατέκλεισε τον Ιερόν Ναόν του Προφήτου Ηλίου, τον αύλειον αυτού χώρον, την πλατεία και τας οδούς, από όπου διήλθεν η ιερά πομπή είναι μια τρανή απόδειξις ότι αυτός ο λαός αντιστέκεται, επιμένει, αγαπά και πιστεύει τον Θεό.

Εμπιστεύεται την Εκκλησία, σέβεται τα ιερά και τα όσια της πατρίδας μας, και έχει κλείσει στην ψυχή του την Ελλάδα.

Εύχομαι το μήνυμα της σημερινής εορτής, να πληρώσει τας καρδίας των μετεχόντων εις την λαμπράν αυτήν πανήγυριν. Να πληρώσει μετ' ευφροσύνης τας καρδίας της μαθητιώσης και φοιτητιώσης νεολαίας, τας των πολιτικών, στρατιωτικών και Σωμάτων Ασφαλείας, των εκπαιδευτικών, και όλων των εν Χριστώ αδελφών, που προσέτρεξαν όπως συνερτάσωμεν και πανηγυρίσωμεν μεθ'

υμών την λαμπράν των Αγίων Νεομαρτύρων μας πανήγυριν.

Τρία είναι τα απαραίτητα εχέγγυα και εφόδια, να κρατάμε σφιχτά μέσα στην αγκαλιά μας : “Την τόλμη, την αρετή, και την αυτοθυσία”.

Απευθύνω την έκκλησιν όπως έλθωσιν κρείσσονες ημέραι, δια πάντας τους κατοίκους της χώρας μας, ωσθ’ ίνα ζώσιν εν ειρήνη, ελευθερία, ομονοία και ζωήν αγαθή.

Ένας στοχαστής έλεγε : “Ότι η Ελλάδα τα βασικά προϊόντα που παράσχει είναι δυο. “Αγίους και Θάύματα”. Ελλάδα και Ορθοδοξία είναι ενωμένες, και μαζί θα βαδίζουν έως της συντελείας του αιώνος.

Ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε θερμές ευχαριστίες εις όλους όσους συνέβαλον δια την οργάνωσιν της Θρησκευτικής πανηγύρεως, ως και το Χριστεπώνυμον πλήρωμα που συμμετείχε εις τας Ιεράς Ακολουθίας.

Ιδιαίτέρως στα στρατευμένα παιδιά μας, που σήκωσαν στους ώμους τους την Ιερά Εικόνα των Αγίων, ως και τους Οσιωτάτους Μοναχούς που κράτησαν τα Ιερά Λείψανα.

Ευχήθηκε να κρατάνε γερά τις νέες Θερμοπύλες, και να είναι συνεχισταί των ιδανικών της Πατρίδος μας.

Επισφράγησε την όλην Θρησκευτικήν εκδήλωσιν με το ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ.

Και λοιπόν ω Νέοι του Χριστού.

§ Τι να σας ονομάσωμεν; Αγγέλους; ΝΑΙ

§ Ποταμούς; ΝΑΙ Γιατί με την πλημμύρα του αίματός σας, καταβυθίσατε την πλάνην των αλλοπίστων, αναβλύσατε δε την πίστιν των Ορθοδόξων.

§ Ιατρούς; ΝΑΙ

§ Φύλακας της Εκκλησίας; ΝΑΙ

§ Προστάτας, βοηθούς, Σωτήρας; ΝΑΙ

§ Μυρίπνοα άνθη του Παραδείσου; ΝΑΙ Βαμμένα με το ίδιο σας το αίμα. (Διδασκάλου Αθανασίου του Παρίου).

Ο χαριτόβρυτος θησαυρός των Αγίων Νεομαρτύρων, παρέμεινεν επί τριήμερου εις τον Ιερόν Ναόν Προφήτου Ηλίου, προς προσκύνησιν υπό των πιστών.

Τέλος μετά συντόμου δεήσεως, πήραν τον δρόμον, εντός οχήματος, επιβαίνοντος Ιερέως, δια την γεραράν Ιερά Μονήν Αγίου Νικολάου, συνοδεία μελών της Ελληνικής Ομάδας Διάσωσης.

Πηγή: Ευάγγελος Μπουγιώτης